

UZ DESETI SVEZAK ČASOPISA

Inicijativa da se u Tuzli pokrene časopis na temu istraživanja kulturne baštine sjeveroistočne Bosne, nije bila samo želja pojedinaca, nego — u većoj mjeri — potreba sredine. Potrebe su, možda, postojale i prije, ali je nedostajalo snaga i organizacije koja bi preuzela teret poslova.

Prošlo je petnaest godina od časa kada se pojavio prvi svezak našeg časopisa. U tom međuvremenu trebalo se boriti za afirmaciju sadržaja, u isto doba kada se sama ustanova, zbog abnormalnog geofizičkog fenomena — tonjenja grada Tuzle — morala nekoliko puta preseljavati iz jedne zgrade u drugu, od kojih nijedna nije bila podnesna za normalno odvijanje muzejske djelatnosti. Sretna je okolnost da se bar inventare i zbirke moglo smještati u prostorije koje su pogodovale očuvanju predmeta. U času kada kroz prizmu časopisa »Članci i građa za kulturnu istoriju istočne Bosne« pokušavamo sagledati nastojanja Muzeja istočne Bosne da rezultate svog rada prezentira široj javnosti, onda će nam i slučajno prelistavanje njegovih stranica otkriti kulturno i historijsko bogatstvo tuzlanske regije u širem smislu.

Poznata je činjenica da je sadržaj jednog časopisa odbljesak istraživačkih poduhvata i intelektualnog potencijala jedne institucije na odgovarajućem polju. Sa tim saznanjem redakcija časopisa pokušava kroz ovih deset svezaka sagledati ulogu i rezultate učinjenih nastojanja.

Časopis je podjednako njegovao discipline iz područja društvenih nauka kojima se bavi Muzej istočne Bosne. To su: arheologija, istorija i etnologija. U manjoj mjeri došla je do izražaja fizička geografija u nešto širem aspektu.

Ovim časopisom se uspjelo privući na saradnju lijep broj naučnih radnika iz Tuzle i drugih centara u našoj zemlji. Njegovo pokretanje otvorilo je široke mogućnosti kontakta sa srodnim ustanovama u zemlji i svijetu. Časopis »Članci i građa za kulturnu istoriju istočne Bosne« postao je u neku ruku legitimacija za istočnobosansku regiju, o čemu govori vrlo razvijena razmjena publikacija, čime se, s jedne strane obogaćuje biblioteka Muzeja, a s druge strane ova regija postaje u manjoj ili većoj mjeri pojam u istraživačkom radu ljudima koji su geografskim razdaljinama odsutni iz ovog kraja.

Konačno, potrebno je uočiti odgojni i obrazovni momenat kod omladine i radnika, što ga Muzej istočne Bosne zrači preko svog časopisa u školske centre, pa i zabačena učilišta u planini. Tu je ona živa, primjerna djelatnost s ulaganjima čije kamate možemo tek posebno očekivati kod mnogih budućih generacija.